

Tässä artikkelisarjassa keskitymme kiinanharjakoiran karvalliseen edustajaan, puuterihuiskuun, sekä tämän turkinhoitoon. Usein tuntuu olevan niin, etteivät puutereiden omistajat tiedä joko tarpeeksi tai lainkaan mitä kaikkea puuterin turkinhoito vaatii ja miten sitä olisi paras hoitaa. Monelle uudelle puuterihuiskun omistajalle saattaa tulla jopa suurena yllätyksenä se, että puuterin turkinhoito todellakin vaatii säännöllistä, viikoittain tapahtuvaa pesua ja harjausta, muita turkinhoitoon liittyviä tärkeitä asioita tietenkään unohtamatta. Tietoa tuntuu olevan toisinaan melko niukasti saatavilla ja sitten kaikki opitaankin kantapäähän kautta.

Tämän lukupaketin tarkoituksena on opastaa ja ohjata sekä antaa tietoa turkinhoitoon liittyvistä asioista niin tuleville kuin nykyisillekin puutereiden omistajille, jotta välttyttäisiin niiltä pahimmilta sudenkuopilta ja ongelmilta. Kun alusta alkaen panostaa puuterin turkinhoitoon, se on helppoa ja mukavaa eikä siitä tule kamalaa pakkopullaa missään vaiheessa. Kannattaa myös muistaa, että ottaessasi puuterin, sitoudut hoitamaan sen turkkia koko koiran elämän ajan, pennusta vanhukseksi. Sama pätee yhtäläillä muihinkin turkkirotuihin.

First things first – perusasiat kuntoon

Moni ensimmäistä kertaa turkkirodun omistava ei tunnu hoksaavan ajatella, että turkinhoitoon kuuluu muutakin kuin vain pesua ja harjausta. Turkin kuntoon vaikuttavat niin geenit ja ravinto kuin turkin harjaaminenkin. Niinpä kannattaakin aloittaa ihan perusasioista, jos haluaa pitää puuterinsa turkin hyväkuntoisena.

Ensinnäkin, geenit vaikuttavat ainakin turkin määrään ja laatuun. Niinpä kannattaa tutkiskella koiran sukutauluja ja katsoa minkälaisia turkkeja vanhemmilla ja muilla sukulaisilla on. Mikäli mahdollista, pyri pääsemään myös kokeilemaan ainakin muutaman sukulaiskoiran turkkia (esim. näyttelyissä tai vain sopimalla käymisestä koirien omistajien kotona, kukapa ei mielellään puhuisi omasta koirastaan!). Näin saat turkin laadusta paremman selvyuden kuin vain kuvien perusteella. Tämä vaatii tietysti hieman tutkimustyötä, mutta näin olet jo askeleen lähempänä oman koirasi parempaa turkinhoitoa. Kannattaa myös keskustella näiden sukulaiskoirien omistajien kanssa. Heiltä voit saada jo paljon viitteitä siitä, millainen turkki omalle koirallesi saattaa olla tulossa ja miten sitä olisi paras hoitaa. Myös näyttelyarvosteluja lukemalla voi saada jonkinlaista kuvaa, mutta ei ehkä kannata lähteä täysin niiden pohjalta luomaan mielikuvaa ko. puuterin turkista.

Ravinto on myös tärkeä tekijä turkinhoidossa. Turkki tarvitsee ravinteita ja rasvoja pystyäkseen uusiutumaan ja pysymään hyvässä kunnossa. Oikeanlaisesta ravinnosta turkki saa kiiltoa ja elinvoimaa eivätkä pienet heilahdukset muussa hoidossa hetkauta sitä niin helposti.

Ruuan olisi hyvä olla mahdollisimman luonnonmukaista ja laadukasta eikä siinä tulisi olla paljoa lisä-, säilöntä- tai väriaineita. Puuterille voi huoletta valita sen rasvaisimman ruoan, näillä ei näpyt ole ongelma. Ruokinnassa kannattaa muistaa myös se, ettei sitä kannata tämän tuosta vaihdella, sillä tulokset saattavat näkyä vasta muutaman kuukauden päästä. Koita olla siis kärsivällinen ja katsoa hetken aikaa miltä ruoka vaikuttaa kokonaisuudessaan (turkin ja ihon kunto, koiran yleisvointi, ulosteiden määrä ja laatu..). Huomioi myös, ettei ruokia kannata vaihtaa yhtäkkiä kertaheitolla, sillä joidenkin koirien vatsa saattaa mennä tästä sekaisin. Sekoita uutta ruokaa vanhan joukkoon ja näin siirry uuteen ruokavalioon pikkuhiljaa.

Öljyt ovat myös tärkeitä ruokinnassa ja turkinhoidossa. Niitä olisi hyvä antaa ruuan mukana koiralle melkeinpä päivittäin. Eläintarvikeliikkeistä sekä apteekeista saa ihan lemmikeille tarkoitettuja ravintolisiä/rasvahappovalmisteita

(Megaderm, Eforion) ja muita öljyjä, kuten kala-/lohiöljyjä (mm. Salmopet), helokkiöljyvalmisteita yms. Muita hyviä öljyjä ovat mm. oliiviöljy ja kookosöljy, näistä ainakin oliiviöljyä löytyy ihan lähikaupan hyllyltä.

Kun iho voi hyvin, turkki voi hyvin. Ihon kunto vaikuttaa siis turkkiin ja siksi pä onkin tärkeää aina pesujen yhteydessä tarkastella ihoa turkin alta. Viikoittaisella tarkastuksella näet, jos on tapahtunut edellis kertaan muutoksia ja silloin voi pohtia, että onko sillä välillä tapahtunut jotain poikkeavaa. Kannattaa kelailla muistin syövereissään aikaa taaksepäin ja pohtia, mikä/mitkä tekijät voisivat olla iho-oireille syynä. Siten on myös helpompi lähteä miettimään hoitoa vaivoin. Yleisimpiä iho-ongelmia ovat ihon hilseily ja kutina. Jos koiran ruokavalio on kunnossa, ja öljyistä on huolehdittu, on tarpeellista tutkia kemikaaliosastoa. Pesetkö koirasi liian vahvalla shampooolla, tai vaatiiko koiran turkki ehkä hieman desinfioidua shampooa? Apteekista löytyy myös erikoisshampoita, mutta kannattaa katsoa myös laadukkaiden turkinhoitosarjojen tuotteita ongelmatilanteisiin. On myös hyvä muistaa, että silikoni ei sovi kuivalle tai rikkinäiselle iholle. Jos koirasi iho hilseilee ja/tai kutiaa, se saattaa jopa olla allerginen tuotteille, jotka perustuvat vahvasti silikoniin.

Myös asenne pitää olla kunnossa turkinhoidossa! Puuterin turkki ei pysy hyvässä kunnossa itsestään, vaan sen eteen on nähtävä työtä ja vaivannäköä. Ja tämä tarkoittaa säännöllistä ja perusteellista turkinhoitoa viikosta ja vuodesta toiseen. Oikotietä onneen ei ole. Tällä ei ole tarkoitus pelästyttää ketään puuterista unelmoivaa, vaan ihan kertoa totuudenmukaisesti asian faktat. Ei pidä odottaa, että oma puuteri pysyy kauniissa ja hulmuavassa turkissaan ilman aikaa ja vaivaa. Ja etenkin jos puuteri halutaan pitää näyttelykunnossa, vaatii tämä omistajalta vielä enemmän asialle omistautumista.

Selitykset siitä, miksi koiran turkki on aina takussa, kannattaa nieläistä ja samalla pohtia omaa suhtautumista asiaan. Silloin kun pentukarva vaihtuu aikuisen karvaan (noin 9 kk →) turkki takuttuu jatkuvasti. Moisen tuskastuttavan vaiheen jälkeen olisi kuitenkin löydettävä turkin tasapaino. Koiralla ei ole kiva olla turkki takussa. Takut saattavat kiristää ihoa, kutittaa ja jopa estää koiran liikkumista. Koira myös möyrii ulkona paljon saaden turkkiinsa havunneulasia, sammalta, ruohoa, hiekkaa ym. Kokeile joskus olla pesemättä ja harjaamatta omaa tukkaa useampaan viikkoon. Se tuskin tuntuu miellyttävältä. Puuteri, jonka turkki on puhdas ja takuton on varmasti tyytyväisempi oloonsa kuin koira, jonka ihoon on pinttynyt hiekkaa ja tassut ovat täynnä takkuja. Eläinsuojelulaki velvoittaa huolehtimaan eläimestä – jokaisella turkkikoiralla on oikeus mukavaan oloon.

Siispä myönteisellä asenteella liikkeelle ja tehdään turkinhoidosta mukavaa yhteistä ajanviettoa sekä koiralle että omistajalle!

Säännöllinen turkinhoito

Säännölliseen turkinhoitoon kuuluvat pesu, kuivaus ja perusteellinen harjaus. Puuterin turkkia hoitaa parhaimmillaan 15 vuotta, joten kaikkiin näihin toimenpiteisiin on hyvä alkaa totuttelemaan jo koiran ollessa pieni pentu, heti ensimmäisestä päivästä lähtien! Vaikka pentuturkki ei pahemmin likaannu tai takkuunnu, pese se silti noin 7-10 päivän välein ja föönaa huolellisesti. Näin pentu tottuu käsittelyyn ja turkinhoidosta tulee helppoa ja miellyttävää molemmille. Opetta siis jo pennulle pienestä pitäen, että turkinhoito on viikoittain toistuvaa, mukavaa puuhaa.

Pesuväli riippuu paljon turkin kunnosta ja likaisuudesta, mutta pesemällä puuterin noin 5-13 päivän välein saa turkin pysymään parhaiten takuttomana ja hyvässä kunnossa. Jos käytät laadukkaita turkinhoitotuotteita (mikä on toivottavaa) ne eivät kuivata koiran ihoa tai pilaa turkkia. Viiden päivän välein tapahtuva peseminen saattaa kuulostaa liialliselta, mutta sitä se ei ole jos koira tuon välisen ajan pysyy juuri ja juuri takuttomana. Koira kuuluu pestä heti, kun ensimmäinen solmu ilmestyy turkkiin. Joillakin se on 5 päivää edellisestä pesusta, toisilla melkein kaksi viikkoa.

Pesujen välillä ei turkkiin kannata koskea, sillä likainen turkki katkeilee helpommin ja teet turkille enemmän hallaa kuin hyvää. Jos turkkia on jostain

syystä harjattava pesujen välillä (avattava esim. takkuja), muista käyttää samalla paljon harjausnestettä. Älä siis kampa turkkiä kuivana!

Puuterin pesussa hyviä apuvälineitä ovat amme ja muovikippo. Koiran ammeeksi käy hyvin lastenamme, pesuati tai muovinen laatikko. Pesuaineet laimennetaan lämpimällä vedellä täytettyyn ammeeseen ja koira laitetaan sen jälkeen "lillumaan". Koira voi olla ammeessa joko seisten, istuen tai maaten. Muovikippoa käytetään pesuaineiden valelemiseen koiran turkkiin. Kippo voi hyvin olla kertakäyttömuki, muovimuki tai jokin muu sopiva kaadin. Vaihtoehtoisesti pesuaineet voi levittää turkkiin myös suihkepullon avulla, jolloin pesuaineet laimennetaan pulloon ja ne suihkutellaan turkkiin.

Pesemiseen tarvitaan koiran turkille sopivat laadukkaat pesuaineet (shampoo ja hoitoaine), vettä sekä marseille's-saippuaa.

Marseille's on erinomainen saippua, jolla saa hyvin puhdistettua koiran tassut ja mahanalusen ("pissakarvat") sekä mahdollisen kyynelvuodon. Saippualla hierotaan märkää karvaa ja sen jälkeen huuhtelu. Marseille'sia löytyy aivan tavallisten ruokakauppojen hyllyiltä, etiketissä lukee usein joko Le Chat tai Marseille's. Saippuaa on myös nestemäisenä ainakin isommissa marketeissa ja tavarataloissa, tämä ei kuitenkaan ole valitettavasti niin tehokasta kuin palaversio. Vaikeampiin tahroihin (esim. öljytahrat) kannattaa kokeilla keittiöstä löytyvää Fairyä (ja Fairy'n jälkeen sitten reippaasti hoitoainetta!).

Pesuaineita (shampoot ja hoitoaineet) löytyy markkinoilta vaikka minkälaisia, jaottelua on sekä turkin laadun että värin perusteella. Parhaat pesuaineet oman koiran turkille löytää melkeinpä vain kokeilemalla, mutta hyväksi todettuja merkkejä ovat mm. Bio Groom, Pet Silk, Summerwinds, Laser Lites, Kelco, KW... Parhaimpia shampoita ja hoitoaineita ovat tuotteet, joiden laimennussuhde on yli 1:10. Ohjeita ei myöskään tarvitse noudattaa aina purkin etiketin mukaan, välillä riittää laimeampikin seos. Laimennus on oleellista siksi, että turkinhoitoaineita kuluu erittäin paljon puuterin kanssa eläessä. Halpa shampoo ilman laimennusta tulee nopeasti kalliimmaksi kuin kallis shampoo, jossa on huikea laimennussuhde.

Arki- ja näyttelypesuihin olisi hyvä olla omat pesuaineensa: arkipesuihin kosteuttavaa ja hoitavaa, näyttelypesuihin volyyymia ja kiiltoa antavaa. Toisinaan (kerran kuukaudessa/kahdessa kuukaudessa) on hyvä pestä turkki syväpuhdistavalla shampooolla kemikaalijämien poistamiseksi. Tämä shampoo hierotaan laimennuksen jälkeen koiran turkkiin käsin eikä sen jälkeen parane säästellä hoitoaineen kanssa. Muun muassa Pet Silkiltä löytyy syväpuhdistava Deep Cleansing Silk Shampoo. Tietyin väliajoin kannattaa öljytä puuteri myös ulkoisesti eli hoidetaan turkkia erilaisilla öljypohjaisilla hoitoaineilla (esim. Summerwinds Protect A Coat, Bio Groom Vitaoil) tai itse tehdyllä naamiolla (3 osaa oliiviöljyä ja 2 osaa juoksevaa hunajaa sekoitetaan keskenään ja levitetään tasaisesti turkkiin). Öljyhoidon on hyvä antaa vaikuttaa turkissa muutama päivä ja sen jälkeen pestään koira aivan kuten normaalistikin. Huomioi, että öljytty turkki kerää helposti itseensä pölyä. Niinpä ennen öljyhoitoa kannattaa puhdistaa nurkat ja sängynaluset iloisena riehuvista villakoirista, jottei oma puuterisi ole pian harmaan töhnän värittävä.

Pesuaineet levitetään puuterin turkkiin pääsääntöisesti muovikipolla valelemalla (tai suihkepullon avulla), niitä ei siis hierota vaahdottaen karvaan. Tällä voidaan ehkäistä turkin takkuuntumista. Karvaa voi silti nostella valelun aikana, jotta pesuaine menee varmasti jokaiseen väliin. Ensin ammeessa olevaan lämpimään veteen laimennetaan shampoo ja se valellaan turkkiin. Sen jälkeen sekä

amme että puuteri huuhdellaan huolellisesti. Sitten laimennetaan hoitoaine, joka valetaan turkkiin aivan kuten shampooon. Hoitoaineesta riippuen (ks. hoitoaineen käyttöohje) se joko huuhdellaan turkista puolihuolimattomasti tai ei lainkaan. Pesun jälkeen turkista puristellaan varovasti isoimmat vedet ja koira kiedotaan pyyhkeisiin, joissa se saa olla valumassa 10–20 minuuttia. Älä päästä koira riehumaan valtoimenaan ympäri maita ja mantuja. Turkki kun tuppaa helposti keräämään itseensä likaa (juurihan pesit sen) ja lisäksi solmujen (=takujen esiaste) muodostuminen alkaa helpommin, kun turkkiä hierotaan esim. sohvaan.

Pesun yhteydessä turkki kuivataan aina fönillä ja harjataan perusteellisesti läpi. Käsiföönissä tehoja saisi olla vähintään 1800 wattia, muita hyviä ominaisuuksia ovat viileä puhallus ja lämpötilan säätö. Markkinoilta löytyy myös varsinaisia koiraföönejä eli turboja. Niillä kuivausaika pienenee huomattavasti ja tilanne saattaa olla mukavampi niin koiralle kun ihmisellekin; turbo kierrättää huoneilmaa jäähdyttimen kautta eli ilmavirta on aina mukavan viileä. Turbon etuna on puhalluksen tehokkuus, suuttimella osoitetaan koiran turkkiä, eikä sitä tarvitse harjata samaan aikaan kun ilmavirta kuivaa turkin juuresta saakka kuivaksi. Kaikki eivät koe turboja tarpeelliseksi, joten turbon käyttö turkkikoiran hoidossa on täysin makuasia.

Turkin kuivaamisessa harja on hyvä apuri. Parhaimman tuloksen saa harjalla, jossa on aitoharjasharjaksia sekä nupittomia nylon-/muovipiikkejä. Harjoista suosituin ja hintavin on Mason Pearson. Toinen hyvä, hieman halvempi merkki on Hindes. Molempien suosion syynä ovat juurikin aitoharjasharjaksen, joiden seassa on muovisia nupittomia piikkejä. Tällöinen harja on hyvä löytyä

jokaisen puuterin meikkilaukusta! Lisäksi nupiton metallipiikkinen harja (esim. Madan) voi olla tarpeellinen. Yleensä metallipiikkiset harjat ovat halvempia, joten niitä on kätevä kuljettaa reissussa mukana, eivätkä vorot kiinnostu niistä niin paljoa kuin Mason Pearsonin malleista. Jos käytät metallipiikkistä harjaa föönauksen apuna, tarkista, etteivät piikit kuumene liikaa. Ne voivat polttaa koiraa sekä myös haperoittaa turkkia.

Tärkeää harjoissa on se, ettei se raavi koiran ihoa. Kokeile siis harjaksia oman kätesi ihoa vasten ja päätele sen perusteella, miltä se tuntuisi koiran ihoa vasten. Jos harjakset raapivat ja tekevät kipeää, ei sellaista pidä koirallekaan hankkia. Harjoissa (kuten muissakin turkinhoitotarvikkeissa) kannattaa panostaa laatuun!

Turkki kuivataan kerroksittain harjan kanssa, edeten alhaalta ylöspäin. Kuivaus kannattaa suorittaa aina samassa järjestyksessä, jottei mikään kohta jää kuivaamatta. Pidä huoli siitä, että turkki tulee kuivaksi juuresta asti. Muuten löydät puuteristasi pian kasapäin takkuja. Kuumalla ilmalla muotoillaan karvaa, viileällä viimeistellään (karva menee "kiinni"). Muista silti, että liian kuuma ilma (etenkin liian läheltä puhallettuna) ei tunnu koirasta mukavalle ja se voi polttaa karvaa.

Föönaamisen ei kuulu kuluttaa turkkia pilalle. Jos se kuluttaa turkin aivan pilalle, teet todennäköisesti jotain väärin tai föönisi on huono. Puuteri olisi hyvä kuivata föönillä aina kastumisen jälkeen. Tämä on tehokkain tapa ehkäistä takkujen muodostumista!

Kun koira on täysin kuiva, käydään turkki vielä tiheällä kammalla läpi jakaus jakaukselta harjausnesteen kera. Näin saadaan turkkiin laskeutuvuutta ja samalla tarkistetaan, että turkki varmasti jää täysin takuttomaksi.

Kampoja puuterin turkkia hoidettaessa on hyvä olla ainakin kaksi, toinen tiheämpi ja toinen harvempi. Ensiksi turkki käydään harvemmillä

kammalla läpi ja viimeistely hoidetaan tiheällä kammalla. Näin minimoidaan takkujen syntyminen. Toiset suosivat varrellisia ja toiset taas varrettomia kampoja. Tärkeintä kammoissa on kuitenkin tylpät päät (eivät raavi koiran ihoa) ja että ne ovat metallia. Muovi sähköistää karvaa. Katso siis missä kamman piikit ovat kiinni. Jos ne ovat kiinni muovissa, kampa sähköistää! Piikkien pitää

olla kiinni metallissa, vaikka varsi olisikin muovia. Hyviä merkkejä ovat Hi-care ja saman valmistajan Black Champion kammot ja esim. Spratts.

Takut on paras avata runsaan harjausnesteen (esim. joko eläintarvikeliikkeestä ostettu valmis harjausneste tai koiran hoitovälineistä laimennettu) kera. Suihkautus harjausnestettä takkuun, jonka jälkeen erotellaan ja availaan takkua ensin varovasti sormin. Sen jälkeen otetaan käyttöön harja ja viimeiseksi tiheäpiikkinen kampa. Kannattaa olla tarkkana siinä, että kaikki takun "jäljet" eli ne pienimmätkin karvatupot poistetaan turkista. Muuten samasta kohdasta löytyy seuraavana päivänä uusi takku. Takkuja ei pidä pelätä, tai lannistua niiden edessä. Niitä tulee aina ja kaikille. Tärkeintä on ehkäistä takkujen muodostuminen tehokkaasti, avata ne mahdollisimman pian sekä selvittää miksi koira takkuuntuu.

Jos turkki jää kampaamisen jälkeen vielä kosteaksi, kuivataan se vielä harjaa apuna käyttäen. Puuteri viimeistellään tekemällä jakaus kammalla/sukkapuikolla silmien välistä häntään asti. Etutukka kannattaa myös laittaa kiinni, jotta karvat eivät ärsyttäisi silmiä ja katkeilisi arjen kohelluksessa. Parhaimpia etutukan kiinnittäjiä ovat pienet kumilenksut, jotka vaihdettaessa napsaistaan saksilla pois, ei revitä! Myös froteeponnarit ja muoviset hainhampaat ovat hyviä etutukan kiinnittämiseen (hainhammasnipsut tosin saattavat joillekin aiheuttaa karvanlähtöä kiinnityskohtaan).

Pesupäivän päätteeksi koira kannattaa palkita jollain oikein hyvällä namilla tai jollain muulla, koiran mielestä mukavalla toiminnalla (esim. leikillä, ulkoilulla). Näin koira oppii jopa tykkäämään viikoittaisista turkinhoitohetkistä omistajansa kanssa! Omistajille vielä varoituksen sana: turkinhoitoon saattaa hurauttaa! :)

Muut puuterin hoitoon liittyvät asiat

Puuterin hoitoon liittyy muitakin toimenpiteitä kuin vain pesua ja harjausta. Kynsien leikkaus (ja hampaiden harjaus) kuuluu ihan minkä tahansa rodun omistajan arkipäivään. Mutta näiden lisäksi on muutama muukin asia, joita harjakoiran omistajan täytyy muistaa tehdä...

Puuterin naama ja kaula trimmataan karvoista trimmerin avulla. Tämä kannattaa tehdä pesupäivänä ennen pesua, jotta irtokarvat lähtevät eivätkä jää kutittamaan ja ärsyttämään ihoa. Ajelun jälkeen kannattaa kuitenkin isoimmat karvapaakut nyppiä tai harjata turkista pois, mikäli niitä sinne on jäänyt.

Puuterin naaman ajeluraja menee silmien välissä, ulkosilmäkulmista suorana korviin asti, siitä v:n muotoon kaventuen rintakyhmyyn yläosaan asti (kuvalliset ohjeet Puuterin turkinhoidon ABC:n osassa 2).

Hyvä ja suosituin trimmeri puuterin naamakarvojen ajelemiseen on Moser Chromini. Se on pieni ja kevyt akkukäyttöinen trimmeri, joka ei pidä kovin isoa ääntä. Se sopii siis erittäin hyvin jo pentujenkin trimmaamiseen. Markkinoilta löytyy varmasti monia muitakin vastaavanlaisia trimmereitä, kun vain tietää mitä etsii. Kannattaa silti heti kerrasta panostaa laatutuotteeseen, sillä useampi huono (ja halvempi) kone tulee nopeasti hintavammaksi, kuin kerralla ostettu hyvä ja laadukas trimmeri (joka siis usein on hieman kalliimpi). Moser Chrominin hinta pyörii noin sadassa eurossa ja sitä saa ainakin kimppatilaukseen osallistumalla noin 70 euroon.

Etenkin näyttelyyn valmistautuessa (ja toki muutenkin) siistitään tassukarvat. Ne pyöristetään saksilla niin, etteivät kynnet kuitenkaan tule näkyviin. Anturoiden välit kannattaa ennen pyöristämistä myöskin siistiä, joko saksien tai trimmerin avulla. Saksista toiset suosivat perussaksia, toiset ohentavia. Eri merkkejä ja eri hintaisia trimmaussaksia on markkinoilla melkoisesti. Roseline-merkkiset saksit ovat erittäin laadukkaita ja kestäviä. Huomioi, että karvat tosiaankin vain siistitään, niistä ei tarvitse tehdä liian huolitellun näköisiä.

Ne ekstrat – hyvä tietää

Puuterin turkin nyytittäminen voi myös olla vaihtoehto, jos turkki joutuu kovalle kulutukselle. Tämä ei kuitenkaan sovi kaikille turkinlaaduille, mutta kokeilemalla

se selviää. Nyytityksessä koiran karvat taitellaan pakettien sisälle, jotka vaihdetaan noin päivän välein.

Vaatteet valitettavasti takuttavat lähes aina puuteria. Haalarin lahkeista saattaa tulla muhevia takkuja, kuten myös manttelin saumoista. Mantteli on kätevä sadesäällä, mutta kun ja jos se takuttaa, mieti kannattaako sitä käyttää aina.

Karsta ei aina sovi puuterin turkille. Karsta sopii pehmeälle, höttöiselle turkille, kun puuterin turkin pitäisi olla laskeutuva ja karkeahkon joustava. Mieti siis tarkasti kannattaako käyttää karsta, sillä kun saa paljon huonoa turkille aikaiseksi jos se ei sille sovi. Harja on aina turvallisempi valinta puuterille kuin karsta.

HUOM! Nyrkkisääntö karstoista: karstan täytyy olla pehmeä. Paina voimalla peukalosi karstan piikkien päälle tyynyosaan. Tyynyn täytyisi joustaa siten, että peukalosi menee aivan karstan muoviosaan saakka. Sinua ei saisi myöskään sattua (=piikkien ei kuulu tuntua inhottavilta peukalosi alla), muuten karsta satuttaa myös koiraasi. Arviolta noin 95 % karstoista on moisia tappovälineitä, joissa et saa painettua peukaloasi piikkejä vasten ilman, että peukaloosi sattuu. Heitä tällainen karsta ros kiin, koiran ei tarvitse kärsiä turkinhoitovälineistä! Hyvä karstamerkki on DoggyMan. Niitä on kahta eri pehmeyttä, valkoinen karsta pehmeälle turkille ja sininen kovemmalle. Käytä puuterilla aina valkoista karsta, jos karsta sopii puuterisi turkille.

Puuteri tarvitsee kaulapannan, joka ei kuluta karvaa. Tämä on kovin yksilöllistä millainen panta on hyvä, mutta useimmille sopii leveä, nahkainen solkipanta. Huomioi myös, että panta ei sateella päästä väriä! Älä pidä kaulapantaa koiralla sisällä, vaan kaulapanta kaulaan vain silloin, kun koira pidetään kiinni.

Oksia, takiaisia ja muita turkkiin tiukasti tarttuneita ulkoroskia ei kannata lähteä repimään kuivasta ja likaisesta turkista sormin tai kamman avulla, vaan paras on laittaa koira ammeeseen hoitoaineveteen lillumaan ja siten irrottaa ros kista varovaisesti, jottei karva kovin kärsisi. Roskat myös yleensä irtoavat tällä konstilla turkista parhaiten.

Muista välillä myös päivittää turkinhoitoaineesi. Samalle koiralle ei aina sovi samat tuotteet pentuajasta vanhuuteen. Karvaa vaihtavalle koiralle sopivat eri tuotteet kuin pentuikäiselle ja jo turkkinsa vaihtaneelle koiralle sopivat toiset tuotteet paremmin kuin vielä karvaansa vaihtavalle.

Ja vielä lopuksi...

Kannattaa muistaa, että turkin pesu- ja hoitotapoja on melkein pä yhtä monia kuin on omistajia ja turkin hoitajia. Yllä mainitut ovat vain esimerkkinä yhdestä tavasta hoitaa puuterin turkkia. Erilaisille tavoille yhteistä on kuitenkin säännöllisyys. Jos turkkia ei hoida säännöllisesti, ei turkkikaan näytä tai tunnu aina hyvältä.

Seuraavassa lehdessä Puuterin turkinhoidon ABC –osa 2, jossa kuvalliset ohjeet puuterin turkinhoitoon liittyen.

Teksti ja kuvat: Maaret Äijälä ja Päivi Yli-Koski